

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Sefer 'En Ya'aqov

agadot Bavli vi-Yerushalmi 'im perushe ye-ha-ḥidushim she-ba'u bo
ke-khol asher nidpesu kamah pa'amim : u-ve-tosefet ma'alot rabim

Ibn-Ḥaviv, Ya'aqov Ben-Shelomoh

המלש ןב בקעי, ביבח-ןבא

[Kaliningrad?], [1860?]

תודמ תכסמ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9337

מסכת מדות

הר הבית פרק שני

מתני' כל הנכנסין (לדרך) [להר] הבית נכנסין לדרך דרך ימין ומקיפין ויוצאין דרך שמאל חוץ ע"כ ממיו שאירעו דבר שהוא מקיף לשמאל מה לך ^{משכה ב} מקיף לשמאל. שאני אבל. השוכן בבית הזה ינחמך. שאני מנודה. השוכן בבית הזה יתן בלבם ויקרבוך דברי ר"מ א"ל ר' יוסי עשיחן כאילו עברו עליו את הדין אלא השוכן בבית הזה יתן בלבך ותשמע לדברי חבריך ויקרבוך:

המזבח פרק שלישי

מתני' לא היו סדין אותה בכפיים של ברזל שמא לו יגע ויפסל שהברזל נברא לקצר ימיו של ^{משכה ד} רבינו עובדיה ז"ל מזרעורה: נכנסין דרך ימין כגון הככסים דרך שעדי קולדה שהן מן הימין מקיפים דרך שער הטדי: שאני אבל כשואלין אותו מה לך להקיף לשמאל ואמר שאני אבל אומ' לו השוכן בבית הזה הוא ינחמך: עשיחן כאלו עברו עליו את הדין אם הם אומרים לו כן כראה כאילו קציריו עוותו הדין וכדוהו שלא כהלכה: יתן בלבך ותשמע לדברי חבריך דהשתא עשמע שהוא עשה שלא כדין ולריך תשובה והלכה כר' יוסי: כפיים של ברזל כפות של נכאים שרגילים לסוד נס. ר"ע מזרעורה:

אדם והמזבח נכרא להאריך ימיו של אדם אינו
בדיו שיניף המקצר על המאריך :

פתחו של היכל פרק רביעי

לז מתני' ההיכל צר מלאחוריו ורחב מלפניו ודומה
לארי שנ' *הוי אריאל אריאל קרית חנה
רוד מה הארי צר לאחוריו ורחב מלפניו אף ההיכל
צר מאחוריו ורחב מלפניו :

לז
ושנה ו
כסוף
הפרק
ישני כט

מסכת קנים פרק שלישי

כה משנה אחרונה. ר' שמעון בן עקשיא אומר זקני
עם הארץ כל זמן שמזקינים דעתן
מיטרפת עליהן שנ' *מסיר שפה לנאמנים וטעם
זקנים יקח אבל זקני תורה (נ"א תלמידי חכמים)
אינן כן אלא כל זמן שמזקינים דעתם מתישבת
שנ' *בישישים חכמה ואורך ימים תבונה :

צר מאחוריו ללד מערב : ורחב מלפניו ללד מזרח ולא כתפרט
לי היאך שהרי מאה על מאה היה בזה . ר"ע מברטכורה :
הרמב"ם ז"ל כסמכה משנה זו למה שכתוב בהלכה אחרונה
א"ר יהושע זהו שאמרו בכ"ג כשהוא קי קולו א' וכשהוא
מת קולו ז' כי"ד קולו ז' שתי קרכיו ב' קולות ב' שוקיו ב'
קלילין עורו לתוף מעיו לכבלים בני מעיו לככורות . וי"א אף

הס
קנה
למרו
המלו
שהס
שכלכ
בסוף
והוא
שהוא
האמ
על ש
לא י
המש
תכלי
כמ"ש
אבות
אבל